Iustinianus <Imperium Byzantinum, Imperator, I.>: Codex Ivris Civilis Ivstinianei (Band 3): Digestum Nouum, Sev Pandectarvm Ivris Civilis Tomvs Tertivs: Ex Pandectis Florentinis quoad eius fieri potuit, repraesentatus

Lyon, 1627 Seite 1593

a ¶ *Diuus Antoninus.* s. *de teſt. milit. l. eius militis.*
α ¶ *Diuus Antoninus reſcripſit.* Intellige *l.* 1. *Cod. de bonis eorum, qui mortem ſibi conſciuerunt.* Cviac.
b ¶ *Occidiſſe.* id eſt occiſum eſſe. Accvrs.
c ¶ *Non perpetrauit.* & ᵃ facit *infrà de re mi. l. iij. §. is qui. & ſuprà de ſic. l. diuus.* Sed arg. contrà *ſuprà de falſ. l. qui falſam. & de inoffi. teſtam. l. Papinianus. §. meminiſſe.* ¶ Et quod dicit *non perpetrauit,* id eſt ſe non occidit: quia fuit detentus ab hominibus.
d ¶ *Manus. ſuprà de ædil. edict. l. cum autem. §. malus.*
e ¶ *Cauetur. ſuprà eo. l. ij. in fin. & infrà de iure fiſci. l. in fraudem. §. bona.*
f ¶ *In reatu.* id ᵇ eſt in ſuſpicione reatus.
g ¶ *Probatum.* contrà *Cod. qui teſt. fa. poſſ. l. ij.* Sol. ibi ᶜ innocentia probatur eo ipſo quòd contrarium non oſtẽditur: & ſic ᵈ habes quid in dubio præſumatur: & diſtingue vt ibi. 2. Item contrà *ſuprà eodem l. ij. in princ.* Sed ibi accuſatorem corrupit. 3. Item contrà *ſupr. ea. l. §. ſi quis autem. verſic. videri.*

a Homicidiũ tantum inceptum nec perfectum vtrum puniatur.
b In reatu decedere, pro in ſupicione reatus.
* tulerit.
c Probatur innocentia eo ipſo quod cõtrarium non probatur.
d Præſumitur in dubio innocentia.

cuius, vel alio modo vitam finierit, ſucceſſorem habere diuus Antoninus ᵃ reſcripſit α.

5. ¶ Videri autem & patrem qui ſibi manus intuliſſet, quòd diceretur filium ſuum occidiſſe ᵇ: magis dolore filij amiſſi mortem ſibi irrogaſſe: & ideo bona eius non eſſe publicanda diuus Hadrianus reſcripſit.

6. ¶ Sic autem hoc diſtinguitur, intereſſe qua ex cauſa quis ſibi mortem conſciuit, ſicuti cùm quæritur, an is qui ſibi manus intulit, & non perpetrauit ᶜ, debeat puniri quaſi de ſe ſententiam detulit *. nam omnimodo puniendus eſt, niſi tædio vitæ, vel impatientia alicuius doloris coactus eſt hoc facere. & meritò, ſi ſine cauſa ſibi manus ᵈ intulit, puniendus eſt. Qui enim ſibi non pepercit, multo minus alij parcet.

7. ¶ Si qui autem ſub incerto cauſæ euentu in vinculis, vel ſub fideiuſſoribus deceſſerint: horum bona non eſſe confiſcanda mandatis cauetur ᵉ.

Si accuſatus de graui crimine ſe occidit credens ſe deliquiſſe: ſi heredes eius volunt probare innocentiam defuncti, audiuntur: qua probata, habebunt bona defuncti: non fiſcus. Bart.

8. ¶ De illo videamus, ſi quis conſcita (ſibi) morte, nulla iuſta cauſa præcedente, in reatu ᶠ † deceſſerit: an ſi parati fuerint heredes cauſam ſuſcipere, & innocentem defunctum oſtendere, audiendi ſint: nec prius bona in fiſcum cogenda ſint, quàm ſi de crimine fuerit probatum ᵍ: an verò omnimodo publicanda ſunt. Sed diuus Pius Modeſto Taurino reſcripſit, ſi parati ſint heredes defenſiones ſuſcipere, non eſſe bona publicanda: niſi de crimine fuerit probatum.

DE INTERDIctis, & relegatis, & deportatis.

β ¶ Vide ſcripta ad §. in inſulam. *l.* 121. *ſuprà de verborum oblig.* Cviac.

C *Aput.*] Casvs. Aliquo relegato ad tempus, bona eius confiſcabantur. & hoc olim, hodie ſecus. Franc.
h ¶ *Capitulum.* id eſt caput.
i ¶ *Relegatorum.* ad ᵉ tempus: vt *infrà l. relegatorum. §. ad tempus.* non ſi in perpetuum: vt *infrà l. relegati.* Accvrs.
k ¶ *Superiorum temporum.* ſic B. & R. ſed aliàs *Imperatorum.*
l ¶ *Inter cætera.* id eſt quia inter cætera hominibus quibus innocentia rationum meorum temporum. id eſt nos ᶠ qui ſumus innocentes, lucrari fiſco quod non debemus: & ſub. remiſi & hoc quoque, &c.
m ¶ *Quibus.* aliàs *quòd:* aliàs *quibus.* Accvrs.
n ¶ *Innocentiam.* aliàs *innocentiam:* aliàs *innocentia.* item aliàs *rationes:* & aliàs *rationem.*
o M *Anumittere.* deportatũ. id eſt deportatus ᵍ non poteſt manumittere ſeruum ſuum. ad quod *ſuprà de man. l. qui pœnæ.* ſed alienare videtur poſſe: vt *ſuprà de leg. ij. l. ſi deportati. in princ.* ſed dic vt ibi. Accvrsivs.

† Vide Bud. in l. ſi diutino. ſupr. de pœ.
e Relegatorũ ad tempus bona an confiſcanda.
† De iſtorum differentia, vide Crinitũ lib. de honeſta diſci. 22. cap. 6. & Cæliũ Rhodig. li. lect. antiqua. 27. c. 15.
f Innocentia principem decet.
g Manumittere ſeruũ ſuum deportatus nõ poteſt.

DE INTERDICTIS †, ET RELEGATIS, ET deportatis β.

TITVLVS XXII.

In hoc titulo exponitur pœnarũ duarum inter ſe diſcrimen, vnius ex capitali crimine, alterius ex non capitali. Dico duarum. nam interdicti ſimiles relegatis ſunt, imò relegati, ſed ſimpliciter, non in inſulam, qui in exilium ſunt dati liberum interdicto tantum certo loco, certáve prouincia, vel interdictis omnibus locis vno excepto. Fateor tamen interdictorum nomen latiùs accipi in hoc titulo quàm vt ad eam relegatorum ſpeciem reſtringi debeat, nam & de interdictis honore vel ordine, vel negotiatione vel aduocationibus, vel qua alia re hic titulus eſt, ſed hi etiam omnes eodem iure ſunt quo relegati ciuitatem & patriam poteſtatem teſtamenti factionem & bona & omnia iura ſua retinent, & interdum non in perpetuum, ſed ad tempus relegantur. Deportati omnia illa amittunt, & nunquam ad tempus deportantur. Deportati manumittere, id eſt ciuitatem Romanam dare non poſſunt, quã non habent. l. 2. hoc tit. *videlicet ſi poſt deportationem ſeruum adquiſierint. Quæſitos enim ſeruos poſt deportationem vel quam aliam rem retinent quamdiu viuunt, morientes fiſcum heredem habent, & ita quæſitos ſeruos alienare interim poſſunt, ſed non iuſtam eis libertatem dare. quod omne longè aliter eſt in relegatis. Et deportatus † ita definitur, quem is cui ius deportandi lege datum eſt, ſentententia ſua in inſulam eſſe deportandum pronuntiauit etiam ſi nondum in eam inſulam perductus ſit. Relegatus *, quem is qui ius relegandi habet, relegandum pronuntiauit. multum intereſt quo verbo iudex in pronuntiatione ſua vtatur. & quis ita pronunciat. nec enim omnibus ius deportandi vel relegandi datum eſſe hoc titulo declaratur. Et præterea deportationes † exilia ſunt propriè, relegationes * impropriè.* l. 2. de pub. iud. *Ouid.*

Quippe relegatus non exul dicor in illo. *& alio loco:*
Ipſe relegati non exulis vtitur in me
Nomine. *Papinius:*
Atque hoſpes non exul erat. *Lucanus:*
——— patimurque volentes
Exilium, tua nos faciat victoria ciues. Cviac.

Olim bona relegatorum à fiſco vindicabantur. hodie ſecus eſt. Bartolvs.

E *Vm qui.*] Casvs. Quidam amiſit ciuitatem ex aliquo delicto. filij ei⁹ ea perdũt quæ deberent habere mortuo patre, aut bona paterna, & libertos paternos. ea autẽ quæ aliàs habent à natura, vel à lege, vt ſuccedere inter ſe, item adgnatis aliis, item tutelas adgnatorum: iſta non perdunt. Franc.
p ¶ *Et libertos.* contrà s. *de iure patro. l. iij.* Sol. ibi de æquitate, cùm dixit benigniſſimè reſcrip. contra de rigore iuris. 2. Vel ibi loquitur de libertis prouenientibus à genere, ſ. ab auo vel proauo. hîc verò de propriis ipſius damnati. 3 Vel ibi loquitur ſecundùm ius naturale: ſcilicet ſecũdùm hoc quòd libertus debet præſtare reuerẽtiam patrono: hic ſecundùm ius artificiale, ſc. de iure ſucceſſionis. Illud enim rectè poteſt adimere, ſcilicet vt non ſuccedat libertis. vel veriùs, iura ſucceſſionis auferre non poſſunt: quia illa non poſſunt ad fiſcũ tranſire, ſicut nec ad heredẽ extraneum: vt *C. de Latin. liber. tollen. l. j. §. ſed & ſi ſub conditione.* vnde apud filios remaneant. ad quod eſt s. *ad Trebell. l. quia perinde. §. j. & l. ſi patroni filius.* vide ſolu. vt no. *C. de bo. liber. l. j.* Item eiſdẽ modis ſolue s. *de bonis li. l. ſi nece. §. ſi deportatus. & C. de obſe. l. etiam liberis. &* s. *ad l. Iul. ma. l. eorũ.* quæ ſunt contrà. Vel hanc vltimam ſolue vt ibi. Accvr.
q ¶ *Incolumia.* vt ſic ᵃ potiùs prior parẽs quã ſecũdus inſpiciatur. ſic s. *de ſeruis expor. l. Titius. &* s. *ne quid in flu. pub. l. j. §. æſtas. & C. de quæſt. l. diuo.*
r ¶ *Et fratres.* filios damnati, & facit *C. de prox. ſacr. ſcrin. l. ſi quis. lib. xij. & de filiis offic. l. j. & ij. & in Authent. de exhibend. re. §. optimum. coll. v.*
R *Elegati.*] Casvs. Relegatus in inſulã retinet liberos in poteſtate, & bona ſua retinet: niſi in ſentẽtia aliqua bona eſſent ei adempta: nam tunc illa tantùm amittit: cætera retinet. Franc.
a ¶ Re

† Deportatus quis.
* Relegatus quis.
† Deportatio propriè exiliũ.
* Relegatio impropriè exilium.
* vulg. Capitulum.
a Genearchia patrimonia hoc eſt generi deputata patris delicto nõ auferuntur liberis.

1. Pomponivs *libro quarto ad Sabinum.*

CApvt ʰ * ex reſcripto diui Traiani ad Didium Secundum: Seio relegatorum ⁱ bona auaritia ſuperiorum temporum ᵏ fiſco vindicata: ſed aliud clementiæ meæ conuenit: qui inter cætera ˡ quibus ᵐ innocentiam ⁿ rationũ meorum temporum hoc quoque remiſi exemplum.

II. Marcianvs *libro tertio decimo Inſtitutionum.*

MAnumittere ᵒ deportatũ nõ poſſe, diuus Pius reſcripſit.

Filij eius qui amittit ciuitatem, debent perdere bona ipſius quæ haberẽt ab inteſtato, non ea quæ aliunde ipſis obueniunt. hoc dicit, & ponit exempla in textu.

III. Alfenvs *lib.* I. *Epitomarum.*

EVm qui ciuitatem amitteret, nihil aliud iuris adimere liberis, niſi quod ab ipſo peruenturũ eſſet ad eos ſi inteſtatus in ciuitate moreretur: hoc eſt hereditatem eius, & libertos ᵖ, & ſi quid aliud in hoc genere reperiri poteſt. quæ verò nõ à patre, ſed à genere, à ciuitate, à rerum natura tribuerentur, ea manere eis incolumia ᵠ. itaque & fratres ʳ

fratri